

Вожык

Бяжыць вожык –
Тупу-туп!
Сам калючы,
Востры зуб.
– Вожык, вожык,
Ты куды?
Ад якой бяжыш
Бяды?

Вожык лапкамі
Туп-туп!
Вожык вочкамі
Луп-луп!
Навакол
Пануе ціш.
Чуе вожык –

У лісці мыш.
Ён да лісця
Тапу-тап!
І лапкаю мышку –
Цап!
Алег Лойка

Воўк

Воўк спалохаўся зімы -
Стаў самотны і нямы,
Пад ялінай замярзае
І вясны хутчэй чакае.
А вясна яшчэ далёка.
Для ваўка куплю валёнкі:
Ён не будзе замярзаць...
Як ваўку іх перадаць?

Сяргей Чыгрын

Рыжае полымя

Полымя кіпцюрастае
З дрэва на дрэва шастае.
Фыркае,
Цокае,
Лётае.
Зловіш – апаліць
Пяшчотаю.
Лёгкае,
Пухкае,
Вёрткае
Полымя клічуць
Ва-
вёр-
ка-
ю!

Рыгор Барадулін

Зубры

Як ідуць – чутно здаля.
Як бягуць – дрыжыць зямля.
Раптам спыняцца, нібы
карчаватыя дубы.
Два рагі, бы два сукі.
Цёмна-бурыя бакі.
Не ад працы цяжкай, не,
па гарбу ў іх на спіне!
Хто прыдумаў, што зубры –
беларускія цары?
Не цары – гаспадары
у дрымучым гушчары.
Як ідуць, бары гудуць.

П'юць – успеняцца азёры.
Зарыкаюць – нікнуць зоры.
Узвышаюцца, як горы.
Хоць звяры яны, ды ўсё-ткі
неўміручыя, бы продкі.
Данута Бічэль

Загадкі

Ён прысмакаў з'еў нямала,
І калі харчоў не стала,
Лапу смокчучы, заснуў.
Ледзьве не праспаў вясну.
(Мядзведзь.)

Улетку шэранькі,
узімку – беленькі.
Доўгія вушкі мае,
хутка ў лес уцякае. (Заяц.)

Не птушка, не мыш,
Па дрэвах скача лоўка
Гарэза рыжая... (Вавёрка).

У вадку нырае смела,
Хатку ён будзе ўмела,
Пад вадой і на вадзе
Будаўніцтва ён вядзе. (Бабёр.)

У рыжай разбойніцы
Хвост, як мятла,
Ад кары ўцякла, сляды замяла. (Ліса.)

Ловіць, ды не коцік ён,
Лісты носіць, ды не паштальён.
Каб лісе не трапіць на зубок,
У калючы скруціцца клубок.
(Вожык.)

Хто на сваёй галаве лес носіць?
(Лось.)